

Németországi gyakorlat

Németországban, **Überlingen - Lippertsreuteban** jártunk. Gyöngyösről 2009. március 15-én indultunk el Daskalopoulos-Kuzbelt Hilda tanárnő kíséretében. Budapest-Ferihegyre mikro- busszal utaztunk, onnan tovább repülővel Zürichbe. Nagyon féltünk a repüléstől, mivel még senki nem utazott a levegőben. Ahogy felszálltunk mindenki megnyugodott és élvezte is a repülést. Főleg az Alpok havas csúcsai nyújtottak szép látványt Megérkezésünk után háromszor szálltunk át, míg elértük végső célunkat.

Überlingenben a vasútállomáson már ott vártak ránk az igazgató úr, Krimmer úr és felesége Ursula asszony. Elvittek bennünket otthonukba, Owingenbe, ahol finom meleg étel, süti, kávé és tea várt bennünket. Majd fél hat után indultunk el a két vendégfogadóba: „Landgasthof Zum Adler” és „Landgasthof Keller”. Az Uwe tanár úr jóvoltából két remek munkahelyre találtunk. Nagy örömmel fogadtak minket.

Megmutatták a konyhát, az éttermet és a szobánkat. Azután az üzletvezetővel Vögele asszonnyal, a házigazda feleségével beszélgettünk, aki elmondta, hogy milyen lesz a beosztásunk. Másnap már munkába is álltunk. Megismertük a munkatársaimat: felszolgálók: Bianca, Vanessa, Gabi; szakácsok: Sammy, Normen, Dominic, Christian, akiket nagyon kedvesnek és aranyosnak találtam. Segítőkészek és türelmesek. Az első napok kicsit nehézkesek voltak, mivel nem ismertünk senkit és nem tudtuk, hogy mi vár ránk. A munka folyamán megnyugodtunk. Az étteremben a reggeliztetés után az asztalokat le kellett szedni, majd letakarítani, azután megteríteni és végül felsöpreni. A harmadik héten nagy öröm ért: a törzsasztalnál szolgáltunk fel. A vendégek nagy örömmel fogadtak és érdeklődtek felőlünk. Voltak olyan napok, amikor délelőtt szobát takarítottunk, délután ruhaszolvétát vasaltunk. Naponta délelőtt 9 órától 3 óráig dolgoztunk majd pihenő következett, s délután 18 órától, általában fél 22.00 – 23.00-ig tartott a munkaidő. Kicsit fárasztó volt, de oly sok élményben részesültünk és annyi minden újat tanultunk, hogy szinte a fáradságról meg is feledkeztünk. Különösen tetszettek a közös, jó hangulatú személyzeti reggelik és ebédek. Nagyon jó a módszer, hiszen így senki sem kezdte a munkát korgó gyomorral és a rendszeres együtt étkezés közelebb hozta a kollégákat egymáshoz. Természetesen így mi is jobban megismerhettük őket.

Heti két szabadnapot kaptunk: szerdán és csütörtökön. Minden hét szerdáján közös programok voltak, melyet Hilda tanárnő nagy lelkesedéssel szervezett nekünk. A másik szabadnapot is együtt töltöttünk rövidebb kirándulásokkal Überlingenben és a környékén.

Az első héten Friedrichshafenbe utaztunk, ahol a Zeppelin Múzeumot néztük meg. Ellátogattunk az „IBO”-ra is. Ez egy nagy tavaszi vásár, mint nálunk a BNV. Ezen belül a vendéglátós kiállítást tekintettük meg. Gyönyörűen megterített asztalokat láttunk, a tettngi vendéglátós iskola tanulói készítették.

A második héten Meersburgból Kostanzba utaztunk komppal.

A harmadik héten Lindaun keresztül Bregenzben a Pfänderen jártunk és 1064 m magasból csodáltuk a hármas határt, ahol a Bodeni-tó összeköti Ausztriát, Svájcot és Németországot. Az Alpok havas csúcsai lenyűgöztek, s a ragyogó napsütésben még jól le is sültünk.

Az utolsó héten Mainau-szigetére hajóztunk. Ez nem volt más, mint a természet csodája! Sok szép helyeket és gyönyörű tájakat láttunk, melyeket örök emlékként őrzünk meg.

Az iskolában Simone tanárnő kalauzolt bennünket, ahol egy osztályt is meglátogattunk és kicsit beszélgettünk a német tanulókkal.

Az utolsó héten Andreas tanár úr meghívott bennünket vacsorázni. Kässpätzle-t ettünk, melyet közösen készítettünk el.

Az egy hónap sajnos gyorsan eltelt, szívesen visszamennénk!

Mikola Melinda és Bujdák Mónika 11.B